

יובל ה־75 של יצחק נהון

(מסיבה שנערכה לכבודו בחיפה)

בערב הושענא רבא, ערכה מועצת העדה הספרדית בחיפה, מסבה נאה לכבוד מר י. נהון, לרגל הוספת השם „בית יצחק” לביה״ס „יסוד הדת”. בראש המסבה ישב מר אברהם כלפון, יו״ר מועצת העדה, והשתתפו בה מר שבתאי לוי יו״ר עיריית חיפה, מר ג. לוי, יו״ר הקהלה ואחרים.

מר א. כלפון ברך את מר נהון ליום הולדתו השבעים והמש שחל באותו יום. ועמד בהרחבה על עבודתו המסורה של בעל היובל בשדה החנוך במשך למעלה מארבעים שנה. בשדה זה הוא השקיע הרבה מרץ והקרבה, דבר אשר נתן דוגמא יפה לתלמידיו המרובים. מר נהון ידע כי החנוך הוא כור ההיתוך של המעמדות והעדויות שיביא לאחוד העם.

שלא כדוגמת מנהלים אחרים של כ״ח, לא קבל מר נהון את הנוכו נפריזו, רק כשרונותיו היוצאים מן הכלל המריצו את הכי״ח למנותו בתור מנהל. רבים הם תלמידיו של מחנך הדורות שלנו ובטוחני כי כלם זוכרים בהוקרה את השנים אשר בהן למדו בבית ספרו. אב היה לתלמידים, וביחוד לתלמידים עניים ותודות לו זכינו כי מילדים עניים אלה תצא תורה.

ביה״ס שיקרא מעתה על שמו, נוסד לפני עשר שנים ע״י העסקנים: יוסף זאיד, שמעון אלבאז, חיים כהן אזולאי וכו'. באותם הימים סגרה הממשלה את ה„כוחאבים” שברחוב היהודים, אך העסקנים הנ״ל הצליחו לאסוף כמאתים ילדים מהרחובות. במשך הזמן נתקבל המוסד ברשת החינוך אבל עדין הוא רק בן ה' כתות, השנה מוסיפים כתה ו' ופותרים גם בית מלאכה כדי שיוכלו הילדים ללמד איזה מקצוע. אחרת היו ההורים מוציאים אותם מביה״ס ומעסיקים אותם בכל מיני פרנסות. מר כלפון עמד על מוסדות החנוך של העדה והדגיש את תרומתו של מר פישל בסך 200 לא״י לשם קרן לבנין גני הילדים. לקרן זו נוספו בזמן האחרון עוד 300 לא״י. כמו כן הזכיר תרומה בסך 700 לא״י שניתנה ע״י

איש הרוצה בעלום שמו. התרומה היא עובן בחיים והושגה בהשתדלות מר יוסף זאיד.

חתן היובל הוא גם עובד צבורי מסור. לפני שלושים שנה יסד את ועד הקהלה בחיפה וגם בשנים שלאחרי המלחמה הראשונה השתתף בועד הקהלה מתוך רצון של השכנת שלום בין העדות. מר כלפון הודה לבסוף לגב' שריזלי ולה״ה עמראני וליסבונה אשר תודות לעבודתם הצליחה המסבה.

אחריהם נאמו מר ג. לוי, יו״ר ועד הקהלה, מר ש. בן־שבת, הרב משה חמאווי, הא' מונזון, מנהל ביה״ס „בית יצחק”, מר ויינשטיין ומר קרניאל.

מר נהון הודה על הברכות והביע את שמחתו על שנודמן בין תלמידיו. השעות הטובות בימי חייו היו אותן השעות אשר בלה בכתה בין תלמידיו ואחרי שש שנים שלא היה באוירה כזו מרגיש הוא את אותה האוירה במסבה. אומרים כרגיל שהצבור הוא כפוי טובה. הוא לא הרגיש זאת. הצבור החיפאי הכיר לו תמיד טובה על פעולותיו. שמח הוא כי תלמידיו עשו חיל ורבים מהם עורכי דין, מורים, פקידים, וכו'. מובן כי את חנוכם המקצועי קבלו בבת״ס אחרים אבל את היסוד נתן בכ״ז ביה״ס העממי, כי הוא הקובע את האופי. בירך את המנהל ואת מורי ביה״ס „יסוד הדת” וביחוד מברך הוא את התלמידים של בי״ס זה.